

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

નીલા વથી અને અન્યો

વિરુદ્ધ

એમ. નટરાજન અને અન્ય.

નવેમ્બર ૩૦, ૧૯૭૯

[એસ. મુર્તઝા ફઝલ અલી, પી. એસ. કૈલાસમ અને એ. ડી. કોશલ, ન્યાયમૂર્તિ]

ચૂકવવાપાત્ર કોર્ટ ફી – ચૂકવવાપાત્ર કોર્ટ ફી નો પ્રશ્ન અરજીપત્રમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપોના પ્રકાશમાં વિચારવો આવશ્યક છે.

તમિલનાડુ કોર્ટ ફી અને મુકદ્દમા મૂલ્યાંકન અધિનિયમ – કલમ ૩૭ – અરજીપત્રનો આક્ષેપ એ છે કે વાદીઓ સંયુક્ત કબજામાં હતા અને દાદ વિભાજન અને અલગ કબજા માટેની હતી – ચૂકવવાપાત્ર સાચી કોર્ટ ફી કલમ ૩૭ (ii) દ્વારા નિયંત્રિત થાય છે, ન કે ૩૭ (i) દ્વારા.

અરજદાર-વાદીઓએ કાયદા મુજબ તેમના વ્યક્તિગત હિસ્સાના વિભાજન અને અલગ કબજા માટે દાવો દાખલ કર્યો અને તમિલનાડુ કોર્ટ ફી અને મુકદ્દમા મૂલ્યાંકન અધિનિયમની કલમ ૩૭ (ii) હેઠળ નિર્ધારિત દરે કોર્ટ ફી ચૂકવી. તેમાં એક ચોક્કસ આક્ષેપ હતો કે તેઓ સંયુક્ત

કબજામાં હતા. ટ્રાયલ કોર્ટે દાવાનાં હુકમ કર્યો, પરંતુ અરજદાર-વાદીઓને અધિનિયમની કલમ ૩૭ (i) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપ્યો. કોર્ટ ફી માં તફાવતની રકમ ચૂકવવામાં ન આવતા, ટ્રાયલ કોર્ટે દાવો રદ કર્યો. અરજદારો દ્વારા વડી અદાલતમાં બે અપીલો દાખલ કરવામાં આવી હતી, એક તે નિર્ણય વિરુદ્ધ કે તેઓએ કલમ ૩૭ (i) હેઠળ મિલકતના બજાર મૂલ્ય પર કોર્ટ ફી ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે અને બીજી દાવો રદ કરવાના આદેશ વિરુદ્ધ. વડી અદાલતે બંને અપીલો એકસાથે સાંભળી અને પ્રતિવાદીઓ/બચાવપક્ષની દલીલ સ્વીકારીને અપીલોનો નિકાલ કર્યો કે અધિનિયમની કલમ ૩૭ (i) હેઠળ અરજીપત્ર અને અપીલના મેમોરેન્ડમ બંને પર કોર્ટ ફી ચૂકવવાપાત્ર છે."

"વિશેષ મંજૂરી દ્વારા અપીલ મંજૂર કરતાં, અદાલતે ઠરાવ્યું:

૧. તે એક સ્થાપિત કાયદો છે કે કોર્ટ ફી નો પ્રશ્ન અરજીપત્રમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપોના પ્રકાશમાં વિચારવો જોઈએ અને તેનો નિર્ણય લેખિત નિવેદનમાંની દલીલો અથવા ગુણદોષના આધારે દાવાના અંતિમ નિર્ણય દ્વારા પ્રભાવિત થઈ શકે નહીં. અરજીપત્રમાં સમાવિષ્ટ તમામ ભૌતિક આક્ષેપોનું સમગ્રતયા અર્થઘટન થવું જોઈએ. [૩૧૧ D-E]"

"પ્રસ્તુત કેસમાં: (એ) સમગ્ર અરજીપત્રને વાંચતાં, તે સ્પષ્ટ છે કે વાદીઓ/અરજદારોએ સમગ્ર અરજીપત્ર દરમિયાન ભારપૂર્વક જણાવ્યું છે કે તેઓ સંયુક્ત કબજામાં હતા અને તેથી, વડી અદાલતનું અવલોકન કે તમામ ફક્કરાઓમાંની વિગતો માત્ર વૈધાનિક ભાષાનું પુનરાવર્તન કરતું ઔપચારિક નિવેદન છે, તે સાચું નથી. (બી) એવી દલીલ કે તેમને તેમનો યોગ્ય હિસ્સો આપવામાં આવ્યો ન હતો, તે કબજામાંથી બેદખલી સમાન નથી. વાદીઓ વિરુદ્ધ અરજીપત્રને સૌથી ખરાબ રીતે વાંચીએ તો, માત્ર એટલું જ સમજી શકાય છે કે વાદીઓને આવકનો તેમનો હિસ્સો આપવામાં આવ્યો ન હોવાથી, તેઓ સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યા નહીં. તેઓને તેમની આવક ચૂકવવામાં આવી રહી નથી તેવું નિવેદન તેમને કબજામાંથી

બાકાત રાખવામાં આવ્યા હોવા સમાન નથી. અરજીપત્રમાંની રજૂઆતને એવી રીતે સમજી શકાય નહીં કે વાદીઓ કબજામાં નહોતા. હકીકતમાં, પ્રતિવાદીઓ અરજીપત્રને એવું દર્શાવનારું સમજ્યા હતા કે વાદીઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં છે. લેખિત નિવેદનના ફક્ત ૧૮ માં પ્રતિવાદીઓએ દલીલ કરી હતી કે વાદીઓએ દાવો એવી રીતે ઘડ્યો છે કે જાણે તેઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજા અને ભોગવટામાં હોય. વાદીઓ કબજા બહાર હતા તેવું ભારપૂર્વક જણાવતા, પ્રતિવાદીઓએ કહ્યું: 'જોકે તેવું હોવા છતાં, તેઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં છે તેવો આક્ષેપ સાચો નથી.' માત્ર એટલું જ તથ્ય કે વાદીઓને તેમની આવકનો હિસ્સો ચૂકવવામાં આવ્યો ન હતો અથવા તેઓ વાસ્તવિક કબજામાં ન હતા, તે વાદીઓને સંયુક્ત કબજામાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યા હોવા સમાન નથી, જેના તેઓ કાયદાકીય રીતે હકદાર છે. [૩૧૧ d, ૩૧૨ B-F]

એસ. આરએમ. એઆર. એસ. શ્રી કેથરીના ચેટ્ટીયાર વિરુદ્ધ એસ. આરએમ. એઆર. આરએમ. રામનાથેન ચેટ્ટીયાર, [૧૯૫૮] એસ.સી.આર. ૧૦૨૧ @ પાના ૧૦૩૧-૩૨; તું અનુસરણ કરવામાં આવ્યું."

"૨. વિભાજનના દાવાઓ સંબંધિત તમિલનાડુ કોર્ટ ફી અને મુકદ્દમા મૂલ્યાંકન અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ, જો વાદીને મિલકતના કબજામાંથી 'બાકાત' રાખવામાં આવ્યો હોય, તો કોર્ટ ફી ચૂકવવાપાત્ર છે. કાયદાનો સામાન્ય સિદ્ધાંત એ છે કે સહ-માલિકોના કિસ્સામાં, એકનો કબજો કાયદામાં બધાનો કબજો ગણાય છે, સિવાય કે કબજામાંથી હકાલપટ્ટી અથવા બાકાત સાબિત થાય. કાયદામાં સંયુક્ત કબજામાં રહેવા માટે એ જરૂરી નથી કે વાદી મિલકતના સમગ્ર ભાગના અથવા આંશિક ભાગના વાસ્તવિક કબજામાં હોવો જોઈએ. તે જ રીતે, તે જરૂરી નથી કે તેને મિલકતમાંથી હિસ્સો અથવા અમુક આવક મળી રહી હોય. જ્યાં સુધી તેના હિસ્સાનો હક અને મિલકતનું સંયુક્ત સ્વરૂપ વિવાદિત ન હોય, ત્યાં સુધી કાયદો

એવું માની લે છે કે તે સંયુક્ત કબજામાં છે, સિવાય કે તેને આવા કબજામાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યો હોય. વાદીઓને અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ આ આધારે કોર્ટ ફી ચૂકવવા માટે કહેવામાં આવે તે પહેલાં, એ જરૂરી છે કે અરજીપત્રમાં સ્પષ્ટ અને ચોક્કસ રજૂઆત હોવી જોઈએ કે તેઓ કાયદાકીય રીતે જેના હકદાર છે તેવા સંયુક્ત કબજામાંથી તેઓને 'બાકાત' રાખવામાં આવ્યા છે. [૩૧૩ B, D-F]"

"પ્રસ્તુત કેસમાં:

(એ) અરજીપત્રમાંની રજૂઆત કે વાદી સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતમાંથી કોઈ આવક ન મળવાને કારણે સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યો નહીં, તે તેને કબજામાંથી બાકાત રાખવા સમાન નથી. [૩૧૩ F-G]"

(બી) વાદીઓ જે પ્રતિવાદીઓની બહેનો છે, તેઓ સંયુક્ત કુટુંબના સભ્યો હોવાનો દાવો કરે છે અને તેઓ સંયુક્ત કબજામાં હોવાનો આક્ષેપ કરીને વિભાજન માટેની દાદ માંગી હતી. હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૫૬ (૧૯૫૬ નો અધિનિયમ ૩૦) ની કલમ ૬ ની જોગવાઈ હેઠળ, વાદીઓ, જે પુરુષ હિન્દુની પુત્રીઓ છે જેમનું અવસાન અધિનિયમની શરૂઆત પછી થયું હતું અને જેનું મૃત્યુ સમયે મિતાક્ષરા સહભાગી મિલકતમાં હિત હતું, તેઓએ અધિનિયમ હેઠળ ઉત્તરાધિકાર દ્વારા હિત પ્રાપ્ત કર્યું. જે મિલકતના વાદીઓ હકદાર છે તે 'અવિભાજિત સંયુક્ત કુટુંબની મિલકત' છે, જોકે શબ્દના કડક અર્થમાં નહીં. [૩૧૩ C-D]

દીવાની અપીલ અધિકારક્ષેત્ર: દીવાની અપીલ નંબર ૩૫૩૦/૧૯૭૯.

મદ્રાસ વડી અદાલતના A.S. નંબર ૯૨૪/૭૪ ના તા.૨-૨-૧૯૭૯ ના રોજ આપેલા નિર્ણય અને આદેશ વિરુદ્ધ વિશેષ મંજુરી દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલ.

અરજદારો વતી: કે. એસ. રામામૂર્તિ, પી. એન. રામલિંગમ અને એ. ટી. એમ. સંપથ.
પ્રતિવાદીઓ વતી: કે. રામ કુમાર અને કે. તયારામ.

અદાલતનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ કૈલાસમ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

વિશેષ મંજૂરી દ્વારા કરવામાં આવેલી આ અપીલમાં અરજદારો દાવાના વાદીઓ ૧ થી ૫ છે. વાદીઓ ૧ થી ૫ બહેનો છે અને પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૨ તેમના ભાઈઓ છે. ત્રીજા પ્રતિવાદી તેમની અપરિણીત બહેન છે. તેઓ સ્વર્ગસ્થ મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના સંતાનો છે, જેમનું અવસાન ૨૦-૧૨-૧૯૬૨ ના રોજ નિઃસંતાન થયું હતું, જેઓ તેમના પિતા વનવરાયા ગોઉન્ડરને તેમની પાછળ છોડી ગયા, જેઓ ૫-૩-૧૯૭૨ ના રોજ તેમના મૃત્યુ સુધી હિન્દુ અવિભાજિત સંયુક્ત કુટુંબના વડા તરીકેની તમામ પૈતૃક સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતનું સંચાલન કરતા હતા. વાદીઓએ દાવો કર્યો કે મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના અવસાન પર સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતમાંનો તેમનો ૧/૩ હિસ્સો તેમના પુત્રો અને પુત્રીઓને ઉત્તરાધિકાર દ્વારા મળ્યો, તેમના પુત્રો, પ્રતિવાદીઓ ૧ અને ૨, ને જન્મ દ્વારા કુટુંબની મિલકતના ૧/૩ હિસ્સામાં ૧/૩ હિસ્સો મળ્યો અને બાકીના હિસ્સામાં મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના તમામ પુત્રો અને પુત્રીઓને સમાન હિસ્સો મળ્યો. વાદીઓએ વનવરાયા ગોઉન્ડર અને તેમના અન્ય પુત્રોની સાથે મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં હોવાનો દાવો કર્યો. તે જ રીતે, વનવરાયા ગોઉન્ડરના અવસાન પર, કુટુંબની મિલકતોમાંનો તેમનો ૧/૩ હિસ્સો તેમના વારસદારોને મળ્યો, જેમાં વાદીઓ અને પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૩ ચોક્કસ હિસ્સાના હકદાર હતા. અરજીપત્રમાં દાવો કરવામાં આવ્યો છે કે દરેક વાદી તેમના પિતા સ્વર્ગસ્થ મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના વારસદાર તરીકે તેમજ તેમના દાદા સ્વર્ગસ્થ વનવરાયા ગોઉન્ડરના વારસદાર તરીકે દાવાવાળી મિલકતોમાં હિસ્સાના હકદાર છે. દરેક વાદીએ દાવો કર્યો કે તે તેના પિતા

મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના વારસદાર તરીકે દાવેની મિલકતોમાં ૧/૭૨ હિસ્સાની અને તેમના દાદા વનવરાયા ગોઉન્ડરના વારસદાર તરીકે ૧/૯૬ હિસ્સાની હકદાર છે. અરજીપત્રમાં આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે વનવરાયા ગોઉન્ડરના અવસાન પછી, પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ વાદીઓને તેમની આવકનો હિસ્સો આપવામાં નિષ્ફળ રહ્યા અને વાદીઓ સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યા નહીં. વાદીઓએ વારંવાર વિભાજનની માંગણી કરી અને પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ ટાળતા રહ્યા. વાદીઓએ દાવો કર્યો કે દરેક વાદી સહ-માલિકો તરીકે દાવેની મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં છે અને આ કાર્યવાહી વાદીઓના હિસ્સા પૂરતી સંયુક્ત કબજાને અલગ કબજામાં રૂપાંતરિત કરવા માટે દાખલ કરવામાં આવી હતી. કોર્ટ ફી અને અધિકારક્ષેત્રના હેતુઓ માટે, વાદીઓએ મિલકતના તેમના હિસ્સાનું મૂલ્યાંકન કર્યું અને તમિલનાડુ કોર્ટ ફી અને મુકદ્દમા મૂલ્યાંકન અધિનિયમની કલમ ૩૭(૨) હેઠળ રૂ. ૨૦૦ ની કોર્ટ ફી ચૂકવી. માંગવામાં આવેલી દાદ મિલકતોના વિભાજન અને તેમના અલગ હિસ્સાની ફાળવણી, હિસાબો અને અન્ય દાદ માટેની હતી.

લેખિત નિવેદનમાં, પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૨, એટલે કે ભાઈઓએ, એવી દલીલ કરી હતી કે મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના જીવનકાળ દરમિયાન, વર્ષ ૧૯૪૬ માં મિલકતોનું વિભાજન થયું હતું અને મુથુકુમારાસ્વામી મિલકતોનો અલગથી ભોગવટો કરી રહ્યા હતા. વાદીઓના કબજાના સંદર્ભમાં, દાવો કરનાર પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૩ એ લેખિત નિવેદનના ફકરા ૧૮ માં નીચે મુજબ આક્ષેપ કર્યો હતો:—

'કાયદામાં દાવાનો જે પ્રકારે મુસદ્દો ઘડાયો છે, તે જાળવવાપાત્ર નથી. વાદીઓએ દાવો એવી રીતે ઘડ્યો છે કે જાણે તેઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજા અને ભોગવટામાં હોય. વાદીઓ કબજા બહાર છે અને તેઓ જુદા જુદા ગામોમાં રહે છે. જોકે તેવું હોવા છતાં, તેઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં છે તેવો આક્ષેપ સાચો નથી. વાદીઓએ કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૩૭(i) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવી જોઈતી હતી, ન કે કલમ ૩૭(ii) હેઠળ. તેઓએ દાવેની મિલકતોના બજાર મૂલ્ય પર કોર્ટ ફી ચૂકવવી જોઈતી હતી અને જો બજાર દર મુજબ કોર્ટ ફી ચૂકવવામાં નહીં આવે, તો તેઓ કોઈપણ હિસ્સાનો દાવો કરવા માટે હકદાર નથી.'

તાબાના ન્યાયાધીશ, જેમણે દાવો ચલાવ્યો હતો, તેમણે કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૧૨ હેઠળ જરૂરીયાત મુજબ કોર્ટ ફી અંગે કોઈ પ્રારંભિક મુદ્દો ઘડ્યો નહોતો પરંતુ તમામ મુદ્દાઓનો એકસાથે ટ્રાયલ કરવાનું આગળ વધાર્યું. તાબાના ન્યાયાધીશે વિભાજન માટે પ્રારંભિક હુકમનામું મંજૂર કર્યું અને 'બી' અનુસૂચિની મિલકતોમાં વાદીઓના ૧/૭૨ હિસ્સાના કબજા માટે, અને પોસ્ટાચી ખાતેની સ્ટેટ બેંક ઓફ ઈન્ડિયામાં જમા રકમના ચોક્કસ હિસ્સા માટે, તથા જ્ઞાનામ્બિકા મિલ્સમાંના હિસ્સા માટે, વાદીઓ દ્વારા કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૩૭(i) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવા પર આદેશ આપ્યો. અદાલતે કોર્ટ ફીની ચુકવણી માટે ૧૫-૨-૧૯૭૩ સુધીનો સમય આપ્યો. કોર્ટ ફી ચૂકવવામાં ન આવતા, ટ્રાયલ કોર્ટે ૭-૨-૧૯૭૪ ના તેના ચુકાદા દ્વારા દાવો રદ કર્યો.

વાદીઓએ બે અપીલો દાખલ કરી – એક, કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ મિલકતના બજાર મૂલ્ય પર કોર્ટ ફી ચૂકવવા માટે વાદીઓ જવાબદાર છે તેવા તાબાના ન્યાયાધીશના નિર્ણય વિરુદ્ધ A.S. No. ૮૧૧ of ૧૯૭૫ અને બીજી દાવો રદ કરવાના આદેશ વિરુદ્ધ A.S. No. ૯૨૪ of ૧૯૭૪. વડી અદાલતે બંને અપીલો એકસાથે સાંભળી અને સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા તેનો નિકાલ કર્યો. જ્યારે અપીલો હાથ ધરવામાં આવી, ત્યારે પ્રતિવાદીઓ/બચાવપક્ષે દલીલ કરી કે કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ અરજીપત્ર પર અને વડી અદાલત સમક્ષની અપીલના મેમોરેન્ડમ પર પણ કોર્ટ ફી ચૂકવવી જોઈતી હતી, અને યોગ્ય કોર્ટ ફી ચૂકવવામાં ન આવી હોવાથી, અપીલો રદ થવી જોઈએ. વડી અદાલતે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલ સ્વીકારી અને ઠરાવ્યું કે વાદીઓ તમિલનાડુ કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે. આ નિષ્કર્ષ પર આવવા માટે, વડી અદાલતે મુખ્યત્વે અરજીપત્રના ફકરા ૧૨ પર આધાર રાખ્યો હતો, જે નીચે મુજબ છે:–

'વનવરાયા ગોઉન્ડરના અવસાન પછી, પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ વાદીઓને તેમની આવકનો હિસ્સો આપવામાં નિષ્ફળ રહ્યા અને વાદીઓ સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યા નહીં. તેથી, વાદીઓએ વારંવાર વિભાજનની માંગણી કરી અને પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ ટાળતા રહ્યા. ત્રીજા વાદીએ તેમના વકીલ મારફતે પ્રતિવાદીઓ ૧, ૨ અને ૫ ને નોટિસ મોકલી હતી, જેના જવાબમાં ત્રીજા વાદીને ખોટા અને અયોગ્ય આક્ષેપો ધરાવતા જવાબો મળ્યા.'

વડી અદાલતે વધુ અવલોકન કર્યું કે અરજીપત્રના અન્ય ફકરાઓમાં આવતું નિવેદન કે વાદીઓ પ્રતિવાદીઓની સાથે સંયુક્ત કબજામાં હતા, તે માત્ર વૈધાનિક ભાષાનું પુનરાવર્તન કરતું ઔપચારિક નિવેદન છે, જ્યારે અરજીપત્રના ફકરા ૧૨ માં સમાવિષ્ટ નિવેદન જે સંદર્ભમાં ફકરો ૧૨ આવે છે, તેમાં હકીકતનું નિવેદન છે અને પરિણામે અરજીપત્રનો ફકરો ૧૩

સ્પષ્ટ રજૂઆત ધરાવે છે કે વાદીઓ સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યા નહીં અને તે જ કારણ હતું કે તેઓએ વારંવાર વિભાજનની માંગણી કરી. જો તેમ હોય, તો દાવાની તારીખે વાદીઓ કબજામાં નહોતા. વડી અદાલતે ઠરાવ્યું કે કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવાપાત્ર છે.

સમગ્ર અરજીપત્રને વાંચતાં, અમે વડી અદાલતના દષ્ટિકોણ સાથે સહમત થઈ શકતા નથી. તે એક સ્થાપિત કાયદો છે કે કોર્ટ ફી નો પ્રશ્ન અરજીપત્રમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપોના પ્રકાશમાં વિચારવો જોઈએ અને તેનો નિર્ણય લેખિત નિવેદનમાંની દલીલો અથવા ગુણદોષના આધારે દાવાના અંતિમ નિર્ણય દ્વારા પ્રભાવિત થઈ શકે નહીં. અરજીપત્રમાં સમાવિષ્ટ તમામ ભૌતિક આક્ષેપોનું સમગ્રતયા અર્થઘટન થવું જોઈએ (જુઓ: એસ. આર.એમ. એઆર. એસ. એસ.પી. સતપ્પા ચેટ્ટીયાર વિરુદ્ધ એસ. રામ એઆર. આર.એમ. રામનાથન ચેટ્ટીયાર). અરજીપત્રના ફકરા ૫ માં જણાવવામાં આવ્યું છે કે મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડર નિઃસંતાન અને અવિભાજિત મૃત્યુ પામ્યા અને મુથુકુમારાસ્વામીના પિતા વનવરાયા ગોઉન્ડર તેમના મૃત્યુ સુધી હિન્દુ અવિભાજિત સંયુક્ત કુટુંબના વડા તરીકે તમામ પૈતૃક સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતનું સંચાલન કરતા હતા. ફકરા ૮ માં વાદીઓએ જણાવ્યું કે મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના અવસાન પર સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતોમાંનો તેમનો ૧/૩ હિસ્સો તેમના પુત્રો અને પુત્રીઓને મળ્યો. તેમાં વધુમાં આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે વાદીઓ વનવરાયા ગોઉન્ડર અને તેમના અન્ય પુત્રોની સાથે મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં હતા. ફકરા ૯ માં, તે જણાવવામાં આવ્યું છે કે દરેક વાદી સ્વર્ગસ્થ મુથુકુમારાસ્વામી ગોઉન્ડરના વારસદાર તરીકે અને સ્વર્ગસ્થ વનવરાયા ગોઉન્ડરના વારસદાર તરીકે પણ દાવેની મિલકતોમાં હિસ્સાના હકદાર છે. ફકરા ૧૧ માં, તે જણાવવામાં આવ્યું છે કે વનવરાયા ગોઉન્ડરના અવસાન પછી પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ મિલકતોમાંથી આવક મેળવી રહ્યા છે અને વાદીઓને હિસાબ આપવા માટે જવાબદાર છે.

ફકરા ૧૨ માં, તે જણાવવામાં આવ્યું છે કે વનવરાયા ગોઉન્ડરના અવસાન પછી પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ વાદીઓને તેમની આવકનો હિસ્સો આપવામાં નિષ્ફળ રહ્યા અને વાદીઓ સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યા નહીં. તેથી વાદીઓએ વિભાજનની માંગણી કરી અને પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ ટાળતા રહ્યા. ફરીથી ફકરા ૧૩ માં, તે દાવો કરવામાં આવ્યો છે કે દરેક વાદી સહ-માલિકો તરીકે દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં છે, અને આ કાર્યવાહી વાદીઓના હિસ્સા પૂરતી સંયુક્ત કબજાને અલગ કબજામાં રૂપાંતરિત કરવા માટે દાખલ કરવામાં આવી છે. સમગ્ર અરજીપત્ર દરમિયાન, વાદીઓએ ભારપૂર્વક જણાવ્યું છે કે તેઓ સંયુક્ત કબજામાં છે. અમે વડી અદાલત સાથે સહમત થઈ શકતા નથી કે તમામ ફકરાઓમાંની વિગતો માત્ર વૈધાનિક ભાષાનું પુનરાવર્તન કરતું ઔપચારિક નિવેદન છે. ફકરા ૧૨ માંની દલીલ, જેના પર વડી અદાલત દ્વારા આધાર રાખવામાં આવ્યો હતો, તે જણાવે છે કે પ્રતિવાદીઓ ૧ થી ૬ વાદીઓને તેમની આવકનો હિસ્સો આપવામાં નિષ્ફળ રહ્યા અને વાદીઓ સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યા નહીં. તેમને તેમનો યોગ્ય હિસ્સો આપવામાં આવ્યો ન હતો તેવી દલીલ કબજામાંથી બેદખલી સમાન નથી. વાદીઓ વિરુદ્ધ અરજીપત્રને સૌથી ખરાબ રીતે વાંચીએ તો, માત્ર એટલું જ સમજી શકાય છે કે વાદીઓને આવકનો તેમનો હિસ્સો આપવામાં આવ્યો ન હોવાથી, તેઓ સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યા નહીં. તેઓને તેમની આવક ચૂકવવામાં આવી રહી નથી તેવું નિવેદન કબજામાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યા હોવા સમાન નથી. અરજીપત્રમાંની રજૂઆતને એવી રીતે સમજી શકાય નહીં કે વાદીઓ કબજામાં નહોતા. હકીકતમાં, પ્રતિવાદીઓ અરજીપત્રને એવું દર્શાવનારું સમજ્યા હતા કે વાદીઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં છે. લેખિત નિવેદનના ફકરા ૧૮ માં પ્રતિવાદીઓએ દલીલ કરી હતી કે વાદીઓએ દાવો એવી રીતે ઘડ્યો છે કે જાણે તેઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજા અને ભોગવટામાં હોય. વાદીઓ કબજા બહાર હતા તેવું ભારપૂર્વક જણાવતા,

પ્રતિવાદીઓએ કહ્યું: 'જોકે તેવું હોવા છતાં, તેઓ દાવાવાળી મિલકતોના સંયુક્ત કબજામાં છે તેવો આક્ષેપ સાચો નથી.'

ટ્રાયલ કોર્ટે અરજીપત્રના ફક્ત ૧૨ માંની વિગતો પર કોઈ આધાર રાખ્યો નથી જેના પર વડી અદાલતનો ચુકાદો આધારિત છે. ટ્રાયલ કોર્ટે પુરાવા પર શોધી કાઢ્યું કે વાદીઓએ ક્યારેય દાવાવાળી મિલકતોનો ભોગવટો કર્યો ન હતો. આ શોધ પૂરતી નથી, કારણ કે માત્ર એટલું જ તથ્ય કે વાદીઓને તેમની આવકનો હિસ્સો ચૂકવવામાં આવ્યો ન હતો અથવા તેઓ વાસ્તવિક શારીરિક કબજામાં ન હતા, તે વાદીઓને સંયુક્ત કબજામાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યા હોવા સમાન નથી, જેના તેઓ કાયદાકીય રીતે હકદાર છે. સમગ્ર અરજીપત્રને ધ્યાનમાં લેતાં અને તેને તેનો સ્વાભાવિક અર્થ આપતાં, અમે વડી અદાલત દ્વારા કાઢવામાં આવેલા નિષ્કર્ષ સાથે સહમત થઈ શકતા નથી.

તમિલનાડુ કોર્ટ ફી અને મુકદ્દમા મૂલ્યાંકન અધિનિયમની કલમ ૩૭ વિભાજનના દાવાઓ સાથે સંબંધિત છે. કલમ ૩૭ નીચે મુજબની જોગવાઈ કરે છે:—

૩૭ (૧) સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતના અથવા સંયુક્ત રીતે અથવા સામાન્ય રીતે માલિકીની મિલકતના હિસ્સાના વિભાજન અને અલગ કબજા માટેના દાવામાં, જો વાદીને આવી મિલકતના કબજામાંથી 'બાકાત' રાખવામાં આવ્યો હોય, તો ફીની ગણતરી વાદીના હિસ્સાના બજાર મૂલ્ય પર કરવામાં આવશે.

૩૭ (૨) સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતના અથવા સંયુક્ત રીતે અથવા સામાન્ય રીતે માલિકીની મિલકતના હિસ્સાના વિભાજન અને અલગ કબજા માટેના દાવામાં, જો વાદી આવી મિલકતના સંયુક્ત કબજામાં હોય, તો નિર્ધારિત દરો પર ફી ચૂકવવામાં આવશે.

એ જોવામાં આવશે કે જો વાદીને મિલકતના કબજામાંથી 'બાકાત' રાખવામાં આવ્યો હોય, તો કલમ ૩૭(૧) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવાપાત્ર છે. વાદીઓ, જે પ્રતિવાદીઓની બહેનો છે, તેઓ સંયુક્ત કુટુંબના સભ્યો હોવાનો દાવો કર્યો અને તેઓ સંયુક્ત કબજામાં હોવાનો આક્ષેપ કરીને વિભાજન માટે દાદ માંગી. હિન્દુ ઉત્તરાધિકાર અધિનિયમ, ૧૯૫૬ (૧૯૫૬ નો અધિનિયમ ૩૦) ની કલમ ૬ ના જોગવાઈ હેઠળ, વાદીઓ, જે પુરુષ હિન્દુની પુત્રીઓ છે જેમનું અવસાન અધિનિયમની શરૂઆત પછી થયું હતું અને જેનું મૃત્યુ સમયે મિતાક્ષરા સહભાગી મિલકતમાં હિત હતું, તેઓએ અધિનિયમ હેઠળ ઉત્તરાધિકાર દ્વારા હિત પ્રાપ્ત કર્યું. વાદીઓ હિસ્સાના હકદાર છે તે વિવાદિત નથી. જે મિલકતના વાદીઓ હકદાર છે તે અવિભાજિત 'સંયુક્ત કુટુંબની મિલકત' છે, જોકે શબ્દના કડક અર્થમાં નહીં.

કાયદાનો સામાન્ય સિદ્ધાંત એ છે કે સહ-માલિકોના કિસ્સામાં, એકનો કબજો કાયદામાં બધાનો કબજો ગણાય છે, સિવાય કે હકાલપટ્ટી અથવા બાકાત સાબિત થાય. કાયદામાં સંયુક્ત કબજામાં રહેવા માટે એ જરૂરી નથી કે વાદી મિલકતના સમગ્ર ભાગના અથવા આંશિક ભાગના વાસ્તવિક કબજામાં હોવો જોઈએ. તે જ રીતે, તેને મિલકતમાંથી હિસ્સો અથવા અમુક આવક મળી રહી હોય તે પણ જરૂરી નથી. જ્યાં સુધી તેના હિસ્સાનો હક અને મિલકતનું

સંયુક્ત સ્વરૂપ વિવાદિત ન હોય, ત્યાં સુધી કાયદો એવું માની લે છે કે તે સંયુક્ત કબજામાં છે, સિવાય કે તેને આવા કબજામાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યો હોય.

વાદીઓને અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ આ આધારે કોર્ટ ફી ચૂકવવા માટે કહેવામાં આવે તે પહેલાં કે તેઓને કબજામાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યા છે, અરજીપત્રના વાંચન પર, અરજીપત્રમાં સ્પષ્ટ અને ચોક્કસ રજૂઆત હોવી આવશ્યક છે કે તેઓ કાયદાકીય રીતે જેના હક્કદાર છે તેવા સંયુક્ત કબજામાંથી તેઓને 'બાકાત' રાખવામાં આવ્યા છે. અરજીપત્રમાંની રજૂઆત કે વાદી સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતમાંથી કોઈ આવક ન મળવાને કારણે સંયુક્ત કબજામાં રહી શક્યો નહીં, તે તેને કબજામાંથી બાકાત રાખવા સમાન નથી. અમે અરજીપત્રમાં વાદી દ્વારા કબજામાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યા હોવાની સ્પષ્ટ અને ચોક્કસ સ્વીકૃતિ વાંચી શકતા નથી.

પરિણામે, અપીલ ખર્ચ સાથે મંજૂર કરવામાં આવે છે. અમે શોધી કાઢ્યું છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ વાદીઓને કલમ ૩૭(૧) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવાનો નિર્દેશ આપવામાં ભૂલ કરી હતી, તેથી 'બી' અનુસૂચિની મિલકતોમાં ૧/૭૨ હિસ્સાના વિભાજન અને કબજા માટેનું પ્રારંભિક હુકમનામું, અને પોસ્ટાચી ખાતેની સ્ટેટ બેંક ઓફ ઈન્ડિયામાં જમા રકમમાંના હિસ્સાઓ અને જ્ઞાનામ્બિકા મિલ્સમાંના હિસ્સાને બહારાખવામાં આવે છે. ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોર્ટ ફી અધિનિયમની કલમ ૩૭(૧) હેઠળ કોર્ટ ફી ચૂકવવા માટેનો નિર્દેશ અને વડી અદાલતનો A.S. No. ૯૨૪/૧૯૭૪ અને A.S. ૮૧૧/૭૫ માંનો ચુકાદો રદ કરવામાં આવે છે.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.